

CHRONICLE



NOVINY PRAŽSKÉHO STUDENTSKÉHO SUMMITU
PRAGUE STUDENT SUMMIT NEWSPAPER

XXII. ROČNÍK 08.
09. DUBNA 2017

VÝZNAMNÉ HISTORICKÉ UDÁLOSTI

Kambodžská genocida

s. 06

SMĚR VÝVOJE INFORMAČNÍCH
TECHNOLOGIÍ

Internet a globální politika

s. 07

O ČEM JEDNÁME?

Ženy ve válečných konfliktech

s. 14

Muž, který stvořil genocidu

Winston Churchill to nazýval zločinem bez jména, jiní to označovali jako masové zabíjení, barbarství, ... Bylo to označováno za určitý druh zla, šílenost nebo zločin. To, co dnes díky práci Rafaela Lemkina chápeme jako genocidu, je definováno již slovem, kterým to označujeme. „Gneose“, řecké slovo, označující lidi, kmen, rasu, a latinské „cide“ znamenající zabití.

Rafael Lemkin byl polský židovský právník, jehož rodina byla zdecimována nacisty. Jeho zájem o činy, které později nazval genocidou, začal již zděšením nad nepotrestaným tureckým masakrem milionu Arménů. Turecký státní představitel, který masakr nařídil, nebyl postaven před soud, ale mladík, který ho údajně zavraždil, byl. Lemkin to považoval za obrovskou nespravedlnost, že jedinec byl odsouzen, pravděpodobně na doživotí, za vraždu jednoho člověka, zatímco iniciátor masakru na tolika lidech odešel nepotrestán. „Ve 21 letech se rozhodl, že on bude tím, kdo zabrání opakování genocidy,“ říká o něm Samantha Power, držitelka Pulitzerovy ceny za knihu *Problem of Hell: America and the Age of Genocide*, která se bojí proti genocidám věnovala již od svých dvaceti let jako novinářka. Ještě nedávno byla stálou velvyslankyní Spojených států při OSN.

Henry T. King, jeden z prokurátorů Norimberského procesu, na Raphaela Lemkina vzpomíná takto: „Když jsem poprvé viděl

Lisabonská smlouva

Patrně od Voltairova popisu zemětřesení v Lisabonu nezazníval ve veřejném prostoru název portugalského města tak často, jako když se jednalo o Lisabonskou smlouvu.

Ani tento zájem o unijní dokument ale nepomohl pochopit, které změny smlouva přináší. Z novin se bylo možné dozvědět většinou jen to, že Lisabonská smlouva zefektivní fungování EU a zjednoduší rozhodovací procesy.

Právnícký pohled

Jak píše profesor Šlosarčík: „Volání po reformě institucí se rovněž zdálo být typickou reakcí na každý závažný problém, se kterým se Evropská unie střetla.“ S hospodářskou krizí států eurozóny, tedy po sepsání Lisabonské smlouvy, začala být vybavenost a efektivita reakce institucionální architektury EU zpochybňována znovu.

Lisabonská smlouva byla reakcí, a to na občany neschválenou Smlouvou o Ústavě pro Evropu. Lisabon proto změnil její rétoriku, která příliš připomínala státní názvosloví. Místo zákona a rámcového zákona máme směrnici, nařízení a rozhodnutí. Navrhovanou funkci ministra zahraničí nahradil Vysoký představitel Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, vymezení jeho pravomocí přenechala budoucnosti. V euroústavě mělo dojít ke zřehlednění zakládajících smluv vznikem jednoho slučovacího textu, Lisabon ale jen novelizoval Smlouvu o EU a Smlouvu o založení

POKRAČOVÁNÍ NA →

s. 01 POKRAČOVÁNÍ NA →

s. 15

s. 03

Hodnocení projevů

ÚVODNÍK



Vážené čtenářky, vážení čtenáři,

už jednáte druhý den, takže... jste mazáci. Gratulace je na místě. Už víte, že v diplomatické aréně to nejsou chléb a hry, co živí a upokojuje člověka, nýbrž stanoviska, rezoluce a dohody.

Byl druhý jednací den mé první konference v Modelu EU, když jsem si naplno uvědomil, o kolik vstřícnější, než se veřejnost domnívá, jsou k sobě evropské státy. Snažili jsme se při jednání zachovat jeden z esenciálních principů Rady, to jest hledání všeobecného konsenzu účastnících se států. Ty se jím řídí proto, aby se předešlo potvrzování nařčení, že cizí národy přehlasovávají domácí ministry a vnucují jim nepříznivé podmínky. V Evropské unii se skutečně dbá o to, aby členové nebyli nuceni hlasovat proti.

Že velký naslouchá malému, byla tisíce let nepředstavitelná mezinárodněpolitická konstelace. Vztahy mezi státy už nejsou vnímány jen jako hra s nulovým součtem.

Nevěřte tvrzení, že svět je natolik propletený, že samotné vzájemné vazby garantují mír. Před první světovou válkou byla míra globalizace ohromná, a negarantovala nic. Členství v EU naši suverenitu v důležitých věcech potvrzuje, ne naopak. Jak poznává Spojené království, nepředstavitelně mnoho z každodennosti je podmíněno nějakou mezinárodní dohodou, a tedy spočívá na dobré vůli cizinců. Naprostá suverenita je jistě věcí minulosti a v Unii se nám křivda neděje.

Věřím, že multikulturalismus a otevřenost zvítězí nad xenofobií a uzavřeností. ■

Tomáš Krause

zástupce šéfredaktorky Chronicle

POLITIKA A UMĚNÍ

Muž, který stvořil genocidu

POKRAČOVÁNÍ Z TITULNÍ STRANY

Lemkina v Grand Hotelu v Norimberku v roce 1946, byl neoholený, oblečení měl na cáry a vypadal rozčuchaně. Byl také velmi naštvaný. Byl přesvědčený, že se rozhodnutí Mezinárodního vojenského soudu v Norimberském procesu nevypořádalo dostatečně s proběhlou genocidou.“

Rafael Lemkin zasvětil svůj život boji proti genocidám. Strávil dny a bezesné noci lobbyingem a prací, zapomínal jíst, ale nakonec se mu podařilo roku 1948 přes čerstvě vzniklou Organizaci spojených národů protlačit Úmluvu o zabránění a trestání zločinu genocidy. Definice genocidy v této úmluvě je postavena na Lemkinově definici a operuje s jeho pojmoslovím. Na tuto definici navazuje Římský statut Mezinárodního trestního soudu, který má zločin genocidy spolu se zločiny proti lidskosti, válečnými zločiny a zločiny agrese jako svou specifickou agendu.

„Proč? Jednoduše proto, že se to děje tak často,“ vysvětluje Lemkinovu snahu, svou snahu, ale i snahu mnohých dalších Samantha Power. Ve dvacátém století, bylo obětí genocidy zhruba milionů Arménů v Turecku mezi lety 1915 a 1916, téměř šest milionů židů a více než dvě stě tisíc Romů v nacisty kontrolované Evropě mezi roky 1939 a 1945, více než sto tisíc Hutuů v Burundi v roce 1972, více než osm set tisíc Tutsiů ve Rwandě v roce 1994, alespoň padesát tisíc Kurdů v Iráku v roce 1988 a další. „Může se vám to zdát zvláštní, hlavně těm z vás, kteří jste ztratili své rodiny, ale po celém světě byli lidé jako já, sedící ve svých kancelářích, den za dnem, kteří nedokázali zcela docenit hloubku a rychlost, se kterou jste byli pohlceni tímto

nepředstavitelným terorem,“ řekl prezident Clinton, který byl v době rwandské genocidy prezidentem USA, na návštěvě ve Rwandě roku 1998 v projevu, který vešel ve známost jako Clintonova omluva. Jeho slova neplatí pouze pro Rwandu.

Benjamin Ferencz, právník zabývající se genocidou a jeden z prokurátorů Norimberského procesu o Lemkinově snaze říká: „Můžeme s jistotou říci, že obětem nebo přeživším [genocidy] příliš nezáleží na tom, jak tomu říkáte. Dát obrovským zvěrstvům speciální jméno má jiný záměr: stigmatizovat je, ukázat, jak jsou pobuřující, a usnadnit jejich identifikaci.“ V dokumentu Watchers of the Sky vypráví Benjamin Ferencz příběh o astronomovi, který strávil dvacet let pozorováním oblohy, aby našel smysl vesmíru. Když po dvaceti letech král, který mu postavil observatoř, zjistil, že není smyslu vesmíru stále ani blízko, ptal se ho, proč to tedy dělá? Astronom odpověděl, že jednou někdy někdo smysl vesmíru najde. A tomu on právě ušetřil dvacet let práce. Stejně tak o sobě Rafael Lemkin říkal: „Jsem stavitel, pokládám vždy právě jeden kámen.“ Benjamin Ferencz se směje: „Já sleduji oblohu.“ ■

Linda Coufalová

šéfredaktorka Chronicle

HODNOCENÍ PROJEVŮ

Stát	Forma	Obsah	Hodnocení
Albánie	★★★★☆	★★★★☆	Velké zlepšení od minulého WS. Vyvarujte se nejasných formulací a srovnání.
Alžírsko	★★★★☆	★★★★☆	Pozor na zdlouhavý úvod a nepřírozenou gestikulaci. Projev obecně slušný.
AI	★★★★☆	★★★★☆	Dobře strukturováno, ale vyberte si pouze jednu prioritu! Příjemný hlas.
Angola	★★★★☆	★★★★☆	Spojení žen a vzdělání oceňujeme. Příště zpomalte.
Argentina	★★★★☆	★★★★☆	Až zdlouhavý úvod. Stylisticky skvělé, ale moc přehráváte a zníte ironicky.
Austrálie	★★★★☆	★★★★☆	Originální úvod oceňujeme, nicméně pozor na citlivost tématu.
Bangladéš	★★★★☆	★★★★☆	Pozor na úpravu oblečení. Téma dobře rozebráno a spojeno s domácí situací.
Belgie	★★★★☆	★★★★☆	Monotónní, zaměřte se spíše na vaše priority, nepředstavujte agendu samu.
Bolívie	★★★★☆	★★★★☆	Příště dále od mikrofonu, ideálně se rukama podržte pultíku.
Brazílie	★★★★☆	★★★★☆	Myšlenky více provázat. Přiblížte se mikrofonu a pozor na umístění rukou.
Bulharsko	★★★★☆	★★★★☆	Zaměřte se jen na jedno téma a svůj čas poté lépe využijte, bylo ho dost.
Burundi	★★★★☆	★★★★☆	Rétorika na úkor faktů. Pořadí agendy není na této úrovni relevantní.
Černá Hora	★★★★☆	★★★★☆	Balkán nebyl zdaleka vždy pod vlivem Ruska. Méně projev čtete.
Česká rep.	★★★★☆	★★★☆☆	Nevhodně zvolená priorita, nakláníte se nad pultíkem. Chyběl nám závěr.
Čína	★★★★☆	★★★★☆	Nízká hlasitost a "robotický" přednes stáhl výborný obsah dolů.
Egypt	★★★★☆	★★★★☆	Citace nebyla na místě. Koukat do papíru nevádí. Vidíme ovšem zlepšení.
Estonsko	★★★★☆	★★★★☆	Formálně příliš rychlý závěr, přednes zpomalte. Kvalitní gestikulace.
Etiopie	★★★★☆	★★★★☆	Méně vysvětlování, o čem budete mluvit. Rétoricky výborné.
Filipíny	★★★★☆	★★★★☆	Projev byl poněkud „neučesaný“ a prospělo by mu více diplomatičnosti.
Francie	★★★★☆	★★★★☆	Velmi diplomatický projev. Publikum byste víc zaujala konkrétními body.
GFC	★★★★☆	★★★★☆	Přidejte na energii, pěkný oční kontakt, škoda několika přeřeknutí.
Ghana	★★★★☆	★★★★☆	Přírozená energetická rétorika, ale je dobré občas řeč mírnit.
Greenpeace	★★★★☆	★★★★☆	Autenticky dramatický Greenpeace, ale jste na diplomatické půdě.
Gruzie	★★★★☆	★★★☆☆	Špatně navázané jednotlivé myšlenky. Oceňujeme intonaci a pěkný postoj.
Chile	★★★★☆	★★★☆☆	Minutový projev, přesto jste neřekl nic. Tleskáme, ale příště konkrétněji.
Chorvatsko	★★★★☆	★★★★☆	Spojení dvou odlišných témat nevhodné. Pozor na dlouhé složité věty.
ICRC	★★★★☆	★★★★☆	Postoj příliš rozkročený a kymácivý. Z pódia prosím neseskakujte.
Indie	★★★★☆	★★★☆☆	Projev suverénně přednesen, ale na hraně komediantství. Jste diplomatka.

HODNOCENÍ PROJEVŮ

Stát	Forma	Obsah	Hodnocení
Indonésie	★★☆☆☆☆	★★★☆☆☆	Složitá věta na závěr, příliš rychlé, monotónní. Bohužel bez poselství.
Irsko	★★★★☆☆	★★★★☆☆	Hrdost na ekonomiku není na místě. Dobrý postoj, výrazné zlepšení.
Island	★★★★☆☆	★★★★☆☆	Příliš historie a hodně faktů. Velmi dobrá, přirozená gestikulace.
Itálie	★★★★☆☆	★★★★★★	Skvělá práce s metaforami, projev dobře provázaný. Strnulý postoj.
ITUC	★★☆☆☆☆	★★★☆☆☆	Předsednictvo, ne představenstvo. Příliš nevhodně využitých čísel.
Izrael	★★★★☆☆	★★★★☆☆	Pozor na dresscode, příliš dlouhý úvod. Řečnický v pořádku.
Japonsko	★★☆☆☆☆	★★☆☆☆☆	Byť divadlo, tak nekvalitní, přehrávané, grimasy příliš výrazné.
JAR	★★★★☆☆	★★★☆☆☆	Projev zaměřený pouze na situaci v JAR, příliš dlouhé, a rychlé.
Jižní Korea	☆☆☆☆☆☆	★★☆☆☆☆	Jste delegát Jižní, ne Severní Koreji. Pokud vyprší čas, odejděte.
Kanada	★★★★☆☆	★★★★☆☆	Zaměřte se na práci s dechem a přidejte konkrétnější informace.
Katar	★★☆☆☆☆	★★☆☆☆☆	Napsáno jako stanovisko, více o domácí situaci a zbytečně moc dat.
Kazachstán	★★★★☆☆	★★★★☆☆	Pozor na komediantství, hrana je tenká. Příště dále od mikrofonu.
Keňa	★★☆☆☆☆	★★★★☆☆	Moc rychlý přednes a zvláštní postoj. Přidejte na emocích.
Kuba	★★☆☆☆☆	★★★☆☆☆	Citace nevhodná a zbytečná. Vyberte raději vlastního politika.
Kypr	★★★★☆☆	★★★★☆☆	Dobrý úvod, oceňujeme směřování k jedné hlavní myšlence.
Litva	★★★★★★	★★★★★★	Skvělá jemná gestikulace. Zmiňte, kam by měla Gruzie vstoupit.
Lotyšsko	★★★★☆☆	★★★★☆☆	Více entuziasmu by pomohlo. Pozor na mumlání a přeroknutí.
Lucembursko	★★★★☆☆	★★★★☆☆	Oceňujeme správné rozlišování bezpečnosti. Nekřičte za pultíkem nohy.
Maďarsko	★★★★☆☆	★★★★☆☆	Vhodně rozebrané jedno téma. Dobrý oční kontakt, ale mluvte víc nahlas.
Malajsie	★★★★☆☆	★★★★☆☆	Pozor na mlaskání. Raději delší pauzy mezi větami a lépe projev nacvičit.
Maroko	★★★★☆☆	★★★★☆☆	Doporučujeme zlepšit především intonaci. Nebojte se práce s hlasem.
Mexiko	★★☆☆☆☆	★★★☆☆☆	Smlouva, po které voláte, již existuje. Spolupráce s ČLR/RF není na místě.
Mongolsko	★★★★☆☆	★★☆☆☆☆	Projev třeba koncipovat konkrétněji a informativněji. Rétoricky slušné.
Německo	★★★★☆☆	★★★★☆☆	Zkuste nespěchat pryč z pódia, lépe intonovat a celkově projev více prožít.
Nigérie	★★☆☆☆☆	★★★★☆☆	Velké hlasitostní rozdíly, zpěvavá intonace, dobrá gestikulace. Méně číst.
Nizozemsko	★★★★☆☆	★★★★☆☆	Raději trochu konkrétněji. Velmi dobrá artikulace a postoj, sekaná dikce.
Norsko	★★★★☆☆	★★★★☆☆	Nezdůrazňujte pouze vlastní občany. Řečnický dobře zvládnuto.
Nový Zéland	★★★★☆☆	★★★★☆☆	Pozor na zkřížené nohy. Apely nečtěte, jinak řečnický dobré.
Pákistán	★★☆☆☆☆	★★★★☆☆	Zaměřte se v minutě jen na jedno téma nebo je lépe propojte. Rozloučení!

HODNOCENÍ PROJEVŮ

Stát	Forma	Obsah	Hodnocení
Panama	★★★★☆	★★☆☆☆	Hodně frází a klišé, pozor na lepší formulaci svých myšlenek.
Peru	★★★★☆	★★★★☆	Doporučujeme projev lépe začít a ukončit, pozor na neklidný postoj.
Côte d'Ivoire	★★★★☆	★★★★☆	Příště si vyberte méně priorit a prezentujte je důrazněji.
Polsko	★★★★☆	★★★★☆	Připravte se k vystoupení dřív. Příspěvek do debaty spíš než projev.
Portugalsko	★★★☆☆	★★★★☆	Velmi zpívavá intonace. Ruce mějte raději před sebou než za sebou.
Rakousko	★★★★☆	★★★★☆	Výraznější práce s hlasem by podtrhla důležitost zmíněných faktů.
Rumunsko	★★★★☆	★★★★☆	Přehnané grimasy. Doporučujeme rozvíjet pouze jednu ideu.
Rusko	★★★★☆	★★★★☆	Oční kontakt mohl mít širší záběr. Ceníme rychlé přizpůsobení.
Řecko	★★★★☆	★★★★☆	Rytmická dikce si žádá výraznější intonaci. Gestikulace moc dobrá.
SA	★★★★☆	★★★☆☆	Doporučujeme neukončovat statistikami, ale něčím inspirativním.
Senegal	★★★★☆	★★★★☆	Rétoricky velmi dobře zvládnuté, rozvážně proneseno.
Slovensko	★★★★☆	★★★★☆	Idea nám ke Slovensku nesedí, sám svou zemi neshazujte.
Slovinsko	★★★★☆	★★★★☆	Dobrá práce s důrazem, řeč klidná. Pozor na absenci gestikulace.
UK	★★★★☆	★★★★☆	Projev příště raději kratší, pak nemusíte drmolit. Forma souzní s obsahem.
Španělsko	★★★★☆	★★★★☆	Jedno drobné zaváhání jste bohužel neustál. Jinak velmi kvalitní.
Švédsko	★★★★☆	★★★★☆	Dobře pojmenované problémy EU, pozice odpovídá, ale pozor na mlaskání.
Thajsko	★★★★☆	★★★★☆	Dobré rozlišení právní a reálné situace Thajska. Pozor na umístění rukou.
Turecko	★★★☆☆	★★★☆☆	Kritika Kypru zbytečná, bohužel jste se akorát rozhodil a přetáhl čas.
Ukrajina	★★★★☆	★★★★☆	Při příštích projevech nezapomeňte zapnout mikrofon. Rétoricky skvělé.
UNODA	★★★★☆	★★★★☆	Pochvaly nechte na nás. Dobře jste se vžil do své role, pro příště zpomalte.
Uruguay	★★★★☆	★★★★☆	Raději čtěte a projev si nacvičte. Souvislosti s Uruguayí nerozumíme.
USA	★★★★☆	★★★★☆	Apel na mezinárodní právo provokativní. Důrazy ne na každou větu.
USCIB	★★★☆☆	★★★★☆	Příště krofte své hlasivky a zapněte si sako. Od pultíku odejděte dřív.
Venezuela	★★★★☆	★★★★☆	Závěrečné provolání nediplomatické. "Války které mají přinést mír"?
Vietnam	★★★☆☆	★★★☆☆	Více energie a intonace. Pozor na faktické chyby týkající se ekonomiky.
WBCSD	★★★★☆	★★★★☆	Metafory nebyly využity vhodně. Neopírejte se o pultík. Dobrý výraz.
WILPF	★★★★☆	★★★★☆	Dobře jste se vžila do své role, jděte ale k věci. Dobré tempo řeči.
WWF	★★★★☆	★★★★☆	Více energie, pozor na odkašlávání. Projev mohl jít více do hloubky.
Zimbabwe	★★★☆☆	★★★☆☆	Nevystupujte prosím z role diplomata a mnohem lépe si projev připravte.

NOVINKY Z MEZINÁRODNÍCH ORGANIZACÍ

EU

- Na seznam lidí, kterým EU zmrazila majetek a zakázala vstup na území, přibyla další čtyři jména. Jedná se o vysoce postavené představitele syrské armády, kteří nesou údajně částečnou vinu na použití chemických zbraní vůči civilnímu obyvatelstvu v Sýrii.
- Účinnější reakci národních orgánů zemí EU v otázkách hospodářské souměry mají umožnit nová pravidla, která ve středu navrhla Evropská komise. Úřady musejí být nezávislé a disponovat potřebnými finančními i lidskými zdroji pro svou práci, uvedla eurokomisařka Margrethe Vestagerová.

OSN

- Více než dva roky trvající konflikt vyústil v Súdánu v akutní chudobu, polovina obyvatel žije pod hranicí dvou dolarů denně. Ohroženy jsou především děti, chlapci jsou rekrutováni do armády a dívky nuceny k brzkému uzavírání dohodnutých sňatků, reportuje UNICEF.
- Nejúspěšnější z Rozvojových cílů tisíciletí byla podle UNICEF snaha o zvýšení dostupnosti pitné vody a základních sanitárních zařízení ve všech oblastech. „Pitná voda je základním lidským právem, a přístup k ní je i přes zlepšení odepřen téměř 750 miliónům lidí,“ zaznělo na #WorldWaterDay.

NATO

- Země, vzduch, voda a kyberprostor jsou bojiště, na kterých se pohybují síly Severoatlantské aliance. Dle agentury Reuters vzrostl počet kyberútoků za rok 2016 o šedesát procent, NATO se tak do nově otevřené platformy rozhodlo investovat přes tři miliardy eur. Německé ozbrojené složky, které jsou častým cílem hackerů, vytvořily velitelství kyberbezpečnosti.
- Zvýšeného napětí kvůli ruským cvičením v blízkosti baltských států se obávají představitelé NATO. V ten moment bude nejen kompletní posila východního křídla Aliance, ale i vojenské cvičení ve Švédsku. Moskva odmítá zvýšenou koncentraci jednotek NATO v jeho pohraničních oblastech a chce na toto téma otevřít diplomatickou diskuzi.

VÝZNAMNÉ HISTORICKÉ UDÁLOSTI

Kambodžská genocida

Téměř ve stejnou dobu, kdy obsazení Saigonu v dubnu 1975 komunistickými jednotkami ukončilo téměř dvě desetiletí trvající válku ve Vietnamu, začínala v sousední Kambodži nejčernější čtyři léta její historie.

Válka ve Vietnamu destabilizovala Kambodžu prakticky od svého začátku, avšak do Američany podporovaného vojenského puče v roce 1970 vládl v zemi relativní klid. Vojenský převrat vedl velmi rychle k vypuknutí občanské války. Do opozice proti novému režimu se mezi jinými postavila i maoistická guerilla Rudí Khmerové, kterou v padesátých letech založili mladí levicovní intelektuálové po návratu ze studií ve Francii. Ačkoliv se Spojené státy snažily udržet v Kambodži jim nakloněný režimem mimo jiné masivním bombardováním, tyto snahy vedly spíše k nárůstu odporu proti nim a vojenskému režimu. Během pěti let bojů, které si vyžádaly na 200 000 životů, zesílili Rudí Khmerové z několika stovek členů na 700 000 a stali se hlavní opoziční silou. V dubnu 1975 jejich jednotky obsadily hlavní město Kambodži Phnompenh, čímž se Rudí Khmerové chopili moci ve státě.

Cílem režimu Rudých Khmerů bylo nastolit v Kambodži komunistickou agrární utopii. Obyvatelé měst byli internováni na venkově, kde museli tvrdě manuálně pracovat za minimálních přídělů jídla. Mnozí zemřeli hladem a na následky nemoci, jiní byli popraveni jako sabotéři, když nepracovali dostatečně usilovně. V rámci úspor vojenského materiálu často nebyly popravy vykonávány zastřelením, ale na speciálně určených místech pomocí

zemědělského náčiní. Režim vedený Pol Potem, absolventem jedné z elitních francouzských univerzit, se také zaměřil proti inteligenci. Lékaři a další vysokoškolsky vzdělaní lidé byli ihned popraveni, mnohé lidi stálo život pouze to, že nosili brýle. K okamžité popravě byli odsouzeni rovněž členové armády a představitelé bývalých režimů, buddhističtí mniši, bohatí lidé, ale také příslušníci jiných etnik, Číňané, Vietnamci, Thajci a vyznavači jiných náboženství, křesťané nebo muslimové. S tím, že je třeba vytrhat zlo i s kořeny, zabili Rudí Khmerové i děti svých obětí. S postupujícím časem se teror obrátil i dovnitř organizace Rudých Khmerů, nejvyšší vedení nechávalo vraždit nespolehlivé členy.

Ačkoliv USA měly mimo jiné od utěčenců z Kambodži do Thajska přesné informace o rozsahu probíhající genocidy, ve strachu z toho, že by je čekal podobný debakl jako ve Vietnamu, nezasáhly. Vražedné řádění Rudých Khmerů ukončila až invaze jednotek z komunistického Vietnamu v roce 1979. Během čtyř let vlády Rudých Khmerů zahynuly 2 miliony lidí, zhruba čtvrtina kambodžské populace. Téměř nikdo z vedení Rudých Khmerů nebyl potrestán. ■

Jakub Kopřiva

redaktor *Chronicle*

TOPICS OF TODAY

What is the Future of the European Union

Looking back at the European Union's actions, it is safe to say that it has suffered a lot of instability and unrest in the past years. However, until two years ago, it hadn't been under scepticism or the attention of the international community as a whole, in other words, it had not been put to the test. The Syrian Civil War brought attention to some of the EU's imperfections when handling the situation. Moreover, the results generated by this conflict have challenged several aspects of the EU.

With the rise of influx of refugees has also come the rise of nationalism. These two events are inseparable, that fear of the unknown has been fuelling the rhetoric of people who could otherwise only dream of accomplishing something with their hate. But these people have played a major role in dismantling Europe piece by piece. It all started with a couple of EU countries refusing to comply with some of the EU immigration policies, which was quite

understandable, later it was followed by the first ever decision in years to leave the EU. Brexit did deliver a huge blow to the EU, but the question to be asked was whether it means the near end of this Union. Other politicians wanted to follow in the footsteps of Brexit, and they were so close yet so far in their hopes and aspirations. The Austrian elections were one of the indications that people have not been that inclined to back out of the EU just yet. The same scenario happened in the Netherlands, and the results were somewhat not that surprising. The French election is yet to come, but one thing is for sure, the alternative to the EU is just as troubling to any state, if not more, than the EU itself.

Furthermore, it is clear the EU is slowly recovering from the past year just as it had done numerous times and it is slowly learning from its mistakes in addition to trying to apply the reforms that would render far right politicians' arguments worthless.

With the huge decrease in the number of refugees and the close end of ISIS territory in both Iraq and Syria, right-wing politicians are slowly running out of the same argument that empowered them. Moreover, when looking at the current situation with the UK and the various blows it has been receiving both financially and politically, some countries might be strongly discouraged from making the same mistake.

All in all, I don't believe that the EU has come to its end just yet, it still has some fight left in it, and just as it was exhausted by several conflicts and managed to come back, it is proving the same yet again. Hence the future development of the European Union is still unclear; however, the fear of an end of the European Union is still present. ■

Rafat Kurdi
redaktor Chronicle

SMĚR VÝVOJE INFORMAČNÍCH TECHNOLOGIÍ

Internet a globální politika

Tzv. „Internet of Things“ (IoT) je termín, s nímž se setkáváme stále častěji, nejvíce asi u současného výběru routerů a ve spojení s domácnostmi. Avšak za tímto označením se skrývá podstatně více.

Již dnes má v sobě programovatelný mikročip (tj. jednodušší procesor) třeba lednice, pračka či kávovar. IoT plánuje rozšíření složitějších mikročipů či přímo mikroprocesorů do podstatně větší části domácnosti včetně termoregulatorů, osvětlení apod. Důležitým rysem IoT je, že veškerá tato zařízení budou připojena k internetu a budou dostupná odkudkoliv. Budeme si moci vytopit dům, než do něj po delší době zase přijedeme, lednička nám nabídne recepty na základě svého obsahu aj.

V businessu a výrobě nastupující trendy budou mít ještě větší, i když možná na

první pohled skrytější dopad. Co nás čeká je např. „Big Data Analytics“, což ve zkratce znamená, že ze všech dat, která produkují zařízení, IoT, vaše auto atd. si chcete poskládat obrázek, dosadit je do kontextu a získat z nich něco zajímavého. Nemusí se jednat jen o zlepšení produktových návrhů cílovému zákazníkovi, ale také o rychlou a podrobnou analýzu dokumentů jako v případě kauzy Panama Papers, které z valné části zahrnovaly tisíce naskenovaných článků, výpisů a další nastrojová data kladoucí vysoké nároky na investigativní novináře. Zde se dostáváme do oblastí IT přesahující až do oblastí ovlivňujících mezinárodní politiku.

Nicméně platí, že globální politika je ovlivňována informačními technologiemi již delší dobu a bude jimi ovlivňována stále více. Lidé z nejzapadlejších konců světa mohou nyní komunikovat v reálném čase s civilizačními centry a ovlivňovat je.

Zpočátku se tyto vlivy spojovaly s rozšiřováním internetu. Jako příklad uveďme tzv. „Mine Ban Treaty“, kdy se různé nevládní organizace spojily a pomocí kampaně velmi dobře využívající internet a média už v roce 1997 dosáhly podepsání úmluvy omezující používání pozemních min v rámci ozbrojených konfliktů 122 státy. Hlavní koordinátorka Jody Williams za tuto práci získala dokonce Nobelovu cenu míru. ■

Tomáš Kremel
redaktor Chronicle

MODEL OSN

UNSC

Rada bezpečnosti OSN byla v posledních letech známá především díky svému častému zablokování, nadužívání vet a užívání obstrukcí. Letos tomu však je právě naopak a velvyslanci dávají světu naději, že dosažení konsensu v mezinárodním společenství již není nemožné.

Jednání o agendě totiž bylo odbyto již po 15 minutách a její schválení bylo spíše formalitou. Hned po jejím přijetí se členské státy zabývaly nedávnými teroristickými útoky v Londýně, Petrohradu a Stockholmu. Velvyslanci se během pár desítek minut shodli na předsednickém prohlášení, v kterém vyjádřili lítost nad zmíněnými činy a vyzvali k aktivnější spolupráci v boji proti terorismu.

Poté se delegáti přesunuli k projednávání jaderného programu Korejské lidově demokratické republiky, v kterém navázali na sérii předešlých jednání a rezolucí Rady bezpečnosti. Tentokrát vznik rezoluce odsuzující jaderný program překvapivě inicioval tradičně nejbližší severokorejský partner – Čínská lidová republika. Zprávy o chladnoucích vztazích mezi ČLR a KLDR se tak zdají být pravdivé. Rezoluce schválená Radou po několikahodinovém jednání, na které byli přizváni i zástupci Jižní a Severní Koreje, požaduje okamžité ukončení severokorejských jaderných testů. Rovněž nastiňuje cestu vedoucí k ukončení sankcí – KLDR se znovu



ARCHIV PSS

musí stát signatářem Smlouvy o zákazu proliferace jaderných zbraní, ukončit vývoj jaderných zbraní a zdržet se dalších testů.

Zajímavé intermezzo v jednání přineslo komuniké od velvyslanců působících při Severoatlantické alianci – NATO totiž žádá po Radě bezpečnosti OSN udělení mandátu k provedení výcvikové mise v Iráku. Jednání k této agendě bude pokračovat v neděli. ■

Danie Netrval

místopředseda



ARCHIV PSS

DISEC

První den jednání v Kongresovém centru Praha a na pořadí první bod agendy – Prevence závodů ve zbrojení ve vesmíru. První den je slovy klasika nejdůležitější, jelikož slouží jako základ pro další dny. Ať už je to schváleným pořadím bodů agendy nebo tím, že se členové Prvního výboru Valného shromáždění otrpou z nervozity a zevrubně se zabývají danou agendou.

Produktivní, ale nekompromisní atmosféra byla v DISEC zřejmá hned ze začátku jednání, kdy se velvyslanci poměrně

dlouho nemohli shodnout nad pořadím bodů agendy. Nicméně nakonec došlo ke konsenzu a začalo se jednat nad otázkou Prevence závodů ve zbrojení ve vesmíru. Jednání nad tímto bodem agendy bude ještě pokračovat během dnešního dne. Ne snad, že by jednání nebylo plodné a delegáti si nevěděli nad touto otázkou rady, naopak. Zatím to vypadá, že výsledný návrh dokumentu bude mezi ostatními dokumenty opravdovým klenotem. Díky zatím téměř třiceti pozměňovacím návrhům a pečlivé práci hlavně z řad zástupců Austrálie, Indie, Korejské republiky a Peru vzniká návrh dokumentu, který První výbor Valného shromáždění ještě nepamatuje! Závěrem dne byli zástupci států v DISEC seznámeni s politickou situací ve světě.

Nicméně se předpokládá, že velvyslanci jednotlivých států dnes schválí návrh dokumentu o prvním bodu agendy a začnou se věnovat druhému bodu, a to otázce obchodu s konvenčními zbraněmi. Za celé předsednictvo věřím, že další jednací den se ponese ve stejném duchu jako ten první a že o produktivnost a věcnost v jednání se postará každý člen simulovaného DISEC. ■

Robert Květoň

předseda



ECOFIN

Chvilí po osmé hodině se ranní halou Kongresového centra Prahy rozezněl klapot prvních podpatků, ve vzduchu visela nervozita i odhodlání. První jednání na půdě ECOFIN mohlo začít.

Prvním úkolem, který na delegáty čekal, bylo shodnout se na pořadí, ve kterém se o jednotlivých bodech agendy bude jednat. Po zhodnocení všech výhod i nevýhod byl prvním tématem zvolen bod agendy Ženy a rozvoj, následující problematikou Boje proti daňovým rájům a zakončen Reformou brettonwoodských institucí.

Mnoho delegátů předneslo projevy i názory týkající se prvního bodu agendy z pozice jimi zastupovaných států. Zazněly návrhy podporující rovnost mužů a žen v přístupu ke vzdělání a opomenuty nebyly ani rozdíly jejich platového ohodnocení.

HRC

První den jednání máme již za sebou a musíme zcela upřímně přiznat, že jsme byli velmi příjemně překvapeni, jak aktivně jste se do jednání o Univerzálním periodickém přezkumu Moldavské republiky zapojili. Navíc i oceňujeme pečlivě získané podrobné informace o „grilovaném“ státu, jelikož několikrát se ctěná delegace doslova zapotila při snaze odpovědět na vaše zapeklité dotazy. Následující plodná diskuse a úspěšné přijetí závěrečného dokumentu jenom potvrzuje, že většina z vás byla opravdu dobře připravena. Zábavnou chvílí byla snaha Ruské federace prosadit připojení Podněstří k Rusku, která byla s hlasitým nesouhlasem okamžitě odmítnuta.

V odpoledních hodinách jsme již přešli k projednávání problematiky nucených prací. Předtím ale ještě proběhl pokus změnit pořadí bodů agendy, jelikož některé státy zpochybnily důležitost environmentální migrace před problematikou interrupcí. Tento pokus byl spojen s krátkou slovní přestřelkou, nicméně stav z posledního přípravného jednání se změnit nakonec nepodařilo.

V rámci jednání o nucených pracích bychom nejprve chtěli vyjádřit pochvalu delegátům Spojeného království a Číny, kteří již dopředu vypracovali návrh rezoluce, proto bylo prakticky od počátku o čem jednat. Ačkoliv se zdálo, že jednání o tomto bodu bude mít rychlý spád a většina se brzy shodne, opak se stal pravdou. Návrh rezoluce se začal postupně zaplňovat

Apel na genderový mainstreaming a důležitost rovnoprávnosti i rovnosti byl poměrně konsenzuální.

Ke střetu tradičních a moderních hodnot došlo v otázce pozitivní diskriminace, kdy společně debatovali zastánci i odpůrci kvót uplatňovaných jak na politickém, tak profesním poli. Na diplomatické platformě mohou našťastí i protichůdné myšlenky dojít ke kompromisu, a tak se i Hospodářskému a finančnímu výboru podařilo přijmout rezoluci, která zdůrazňuje přínos regionálních komisí UN Women a odráží nutnost progresu, jehož je ale třeba dosáhnout s respektem k jiné kultuře i náboženství. Jednotlivé body rezoluce pokryly například rovnost v dědickém právu i dostupnosti bankovních služeb.

V odpolední části programu došlo k projednávání druhého bodu agendy, kterým je Boj proti daňovým rájům. Ošemetné téma odměňující několik států a naopak sužující většinu z nich je spjaté nejen s daňovými úniky, ale i s nelegálními praktikami praní špinavých peněz. Delegáti předložili návrh rezoluce, o kterém začali následně živě diskutovat. Ovšem problematika daňových rájů je složitá a vyžaduje si svůj čas. Proto je potřeba se ještě dnes touto problematikou zabývat, aby finální rezoluce byla velmi vysoké kvality.

Předsednictvo ECOFIN by chtělo ocenit výkon všech delegátů a doufá, že i další jednací dny se ponesou ve stejném duchu. ■

Zuzana Svobodová

místopředsedkyně



pozměňovacími návrhy a diskusí nad podrobnostmi, takže projednávání se zcela jistě přesune i do dnešního dne.

Na závěr bychom chtěli jmenovitě pochválit delegáty Mongolska, Polska, Saúdské Arábie, Burundi a Bangladéše za projevenou aktivitu. Těšíme se na dnešní jednání, které nám snad přinese první projednaný bod a možná i aktuální naléhavé světové problémy, jež bude třeba co nejdříve začít řešit. ■

Zdeněk Nevřivý

místopředseda

MODEL OSN UNESCO

První jednací den s sebou v UNESCO přinesl již dlouho opěvované obhajoby jednotlivých nominací na Seznam světového dědictví UNESCO. Troufám si tvrdit, že to byl den vskutku vydařený a příjemný po všech stranách, jejichž podstatu vám poodhalí následující řádky.

Po úvodních uvítacích ceremoniích jsme se konečně mohli vrhnout na samotné obhajování. Pořadí jednotlivých skupin na panelu bylo určeno losem a jako první se tohoto nelehkého úkolu zhostil tým D se svými kubánskými uměleckými školami. Struktura obhajob vypadala stejně – v úvodním projevu byla shrnuta památka se všemi svými přednostmi, které mohl oponent v následné řeči s radostí rozcupovat. A také se tak dělo. Skupina D, v čele s delegátkou Japonska, se však hrdě bránila a jejich výkon zanechal na ostatní takový dojem, že se v konečném hlasování dopravovali až k 3. místu.

Když už jsem na začátku konečné umístění nominací, na druhém místě skončila památka Amazonských divadel skupiny B, do jejíhož čela se postavila delegátka Maroka. Na vítězném stupínku se poté umístil tým A s Konfuciánskými akademiemi Seowon.

Vítězem se mohl stát pouze jeden, ovšem pro nás jsou vítězi všichni, kdo se hrdě probíjeli celým nominačním procesem od začátku do konce a aktivně se do něj zapojovali, ať už zastávali roli nominujícího, nebo oponenta. Obzvláště bych kromě již zmíněných vyzdvihla práci zástupkyně Thajska a delegáta

UNEA

První jednací den byl zahájen schvalováním pozměňovacích návrhů dokumentu o rozpočtu REDD+, který Jižní Americe neposkytoval žádné finanční prostředky. O navýšení rozpočtu zemím daného kontinentu bojovali především zástupci Uruguaye a Brazílie. V reakci na problematiku ztráty peněz z rozpočtu se o svůj názor podělil i delegát Chile: „Peníze mohou zmizet odkudkoliv. Tím bych se nezabýval.“ Z třech navržených pozměňovacích návrhů byl schválen jeden: navýšení rozpočtu o 35 mil. USD.

Dalším projednávaným bodem byla zelená ekonomika. Té se ve svém projevu při zahájení konference věnoval i zástupce Rady Spojených států pro mezinárodní obchod. Podle něj zelená ekonomika řeší chudobu i stále se zhoršující životní prostředí a vysvětlil, proč je nutné, aby státy podporovaly podnikatele. Vyzval delegáty, aby při jednání spojili své síly a postupovali jednotně.

Hned po zahájení jednání o tomto tématu předsednictvo obdrželo dva návrhy dokumentu delegátů Polska a Ruské federace. První dokument zřídil Fond OSN pro zelenou ekonomiku (UNGEF), který bude finančně podporovat výzkum a zavedení technologií, projekty v rozvíjejících se zemích a vzdělávací programy. Zavádění zelené ekonomiky by nemělo narušovat udržitelný rozvoj průmyslu zemí závislých na průmyslové výrobě a naopak musí směřovat k postupné transformaci sektoru průmyslu. Rezoluce byla schválena 25 delegáty, přičemž nikdo nebyl proti. Druhý návrh byl zamítnut.

UNEA začala projednávat i další bod agendy: správu lesních ekosystémů. Dle zástupce Světové podnikatelské rady je záchrana



ARCHIV PSS

Korejské republiky, který se snažil dnešní jednání všelijak zpestřit, ať už se jednalo o předvolávání zástupců z jiných orgánů, názorná videa či obrázky Sierra Leone postižené ebolou.

Po uzavření této přes dva měsíce trvající kapitoly jsme se již přesunuli k řádným bodům agendy, jejichž pořadí jsme odhlasovali na 5. workshopu. V krátkém čase delegáti stihli vymezit 10 bodů, kterým je potřeba se věnovat, a nastolili na plénu otázky k zamýšlení, na které, jak doufám, zítra najdeme uspokojivé odpovědi. ■

Petra Hubatková

místopředsedkyně Generální konference



ARCHIV PSS

lesních ekosystémů po přírodní katastrofě zbytečná, neboť se obnoví samy. Zástupce Greenpeace vysvětlil, že „Když hoří, tak hoří.“ – tento požár je nutný pro obnovu lesa. Jsou podle něj jiné problémy, které ničí lesy a škodí ekosystému. Jednání bylo ukončeno naléhavou zprávou o kritické situaci u afrického jezera Kivu. ■

Andrea Tunysová

místopředsedkyně

MODEL NATO

The negotiations have taken off to a good start with a lot of enthusiastic ambassadors eagerly trying to represent their country to the fullest. The ambassadors have commenced their negotiations with setting up the agenda. The first topic that the ambassadors discussed was the NATO – EU maritime cooperation, which is not only a fairly new topic, but also a very crucial one to the presence of NATO in the Mediterranean.

Given the fact that it is a very current topic, the ambassadors had to set and define the individual points, which were to be discussed. Nevertheless, they were well prepared to tackle the issue, with the majority of them already presenting a draft of the document. Furthermore, the EU called upon both the ambassador of the US and the Deputy Secretary General in order to discuss further cooperation with NATO on a similar matter. There were tiring and intense negotiations, which eventually proved to be fruitful as the ambassadors came to a consensus on the very first document of the conference.

The ambassadors later moved on to the complex topic of the Islamic State. Given the fact that it is a very broad and important topic, the ambassadors had to first come to terms with a number of items on the document in order to fully reach a consensus that would profit the whole council instead of colliding with the interests of other council members. However, the most important part of the whole discussion on ISIS was deciding whether NATO will take an active part in facing the issue or will rather tackle it indirectly. In addition, it seems that there will be a multilateral



ARCHIV PSS

cooperation with the UN Security Council. However, due to the lack of time the negotiations had to be postponed.

Lastly, the ambassadors were faced with the unexpected crisis in Bosnia and Herzegovina, which is also why the negotiations had to be postponed in order to tackle the problem at hand. ■

Rafat Kurdi

zástupce generálního tajemníka

MODEL EU

Pátý a závěrečný obraz prvního (přípravného) dějství naší evropské hry se nesl v duchu pochmurného pohledu na značně prořídle řady ministrů a prázdné židle po jejich nepřítomných kolezích. Na vině bylo, jak už to ve správných divadelních představeních bývá, vyostření situace těsně před přestávkou. V našem případě se konkrétně jednalo o invazi virů a bacilů. Nicméně ani ministryně a ministři, kteří tomuto ataku odolali, nebyli ušetřeni dramatu. Eskalující přípravná část celého Modelu na ně dopadla plnou silou v podobě náročného programu. V něm si každý z přítomných nejprve vyslechnul vyčerpávající přednášku k poslednímu nepředstavenému bodu konferenční agendy, již velmi rychle vystřídala zkouška odvahy našich ministryň a ministrů. Ti se museli v následných projevech na téma ne menší než samotná budoucnost evropské integrace postavit na jeviště sami za sebe a čelit značné převaze: jednadvačet na jednoho. Odměnou jim byl zejména potlesk a konstruktivní kritika z řad náměstkyň a náměstků Generálního tajemníka. Ani po nich ale nenastala chvíle oddechu, projevy vystřídaly poslední úpravy jediného pravého konferenčního scénáře, tedy jednacího řádu. Celý první akt pak uzavřelo jednání na téma předcházejících projevů, které skutečně hýřilo barvami (ať už se jedná o bílou knihu či vizi různobarevné EU italského ministra). Zejména zástupci Španělska a Francie si zaslouží pochvalu kritiků za roli, kterou v tomto jednání sehráli.

Druhé dějství bude jen o trochu méně rozmanité v různých typech aktivit, než bylo to předchozí, nabídne ovšem o to zajímavější



ARCHIV PSS

zápletku. V hlavních rolích budou totiž krom našich osmadvaceti členů Rady také nejméně tři zajímavá témata – mzdy vysílaných pracovníků, Pakt stability a růstu a společná bezpečnostní a obranná politika. Jediné, co je krom nich dané, jsou pak už jen kulisy KCP a pět pozorných kritiků. Žánr i obsah dění celých tří dnů už bude na našich účastnících. Nám nezbývá než doufat, že se na jejich tvářích rozlejí spokojené úsměvy ještě dříve, než se za nimi opona v pondělí odpoledne naposledy zatáhne. ■

Vendula Kulichová

generální tajemnice Rady

DELEGÁTSKÝ DUEL

**Hugo
Matoušek**

AUSTRÁLIE, DISEC



**Šimon
Vedl**

PÁKISTÁN, DISEC

Jak přistupuje váš stát k postavení žen ve válečných konfliktech?

Australské společenství je, a vždy bylo, i přes svou zeměpisnou polohu jednoznačně zemí Západu, a proto není náš přístup nikterak překvapivý. Jsme jedni z největších zastánců rezoluce 1325 OSN, řešící problematiku žen ve vojenských konfliktech, a dlouhodobě vyvíjíme tlak na další členské státy, aby pokročily s implementací této rezoluce.

Je také velice důležité si uvědomit, že pokud mluvíme o postavení žen ve válečných konfliktech, tak nemáme na mysli pouze ženy jako oběti. Byť je (leckdy i organizované) sexuální násilí dopouštěné na ženách nejen v průběhu válečných konfliktů zásadní problém, vnímáme tuto otázku mnohem komplexněji. Ženy jsou důležité jako součást peacekeepingových aktivit, jako vyjednačky i jako přímé účastnice ozbrojených střetů se zbraní v ruce.

Naše snažení navíc není bleskem z jasného nebe, ale již od konce 2. světové války se snažíme zapojovat naše občanky do aktivní obrany země a naše ozbrojené síly nemají jakákoliv genderová omezení. Jednoduše řečeno není žádná pozice, na kterou by ženy nemohly dosáhnout. Krom toho, že by podobný stav měl být považován za samozřejmost, shledáváme vysoké procento žen v armádě i jako strategickou výhodu, jelikož větší diverzita nám dává mnohem širší úhel pohledu při řešení různorodých problémů.

Považujeme za tristní, že i po více než 16 letech od schválení rezoluce 1325 Radou bezpečnosti představilo takzvané Národní akční plány, které jsou stěžejní pro implementaci rezoluce, pouze 63 členských států OSN. Nemyslíme si tedy, že je nějaký valný smysl v přípravě nových rezolucí, ale za hlavní úkol v této oblasti všech demokratických států světa považujeme větší tlak na ostatní členské státy, jelikož jinak je schvalování dalších rezolucí na podobné téma stejně jen plýtvání papírem. Australské společenství se snaží v souladu s touto myšlenkou o prosazování větší liberalizace postavení žen ve válečných konfliktech a obecně genderové rovnosti skrze unikátní úřad Globálního Ambasadora pro věci žen a dívek, a to převážně v pacifickém regionu. ■

Pákistán jakožto jeden ze států s největší účastí na mírových operacích vidí rezoluci 1325 (2000) a rezoluce následující jako důležitý přínos v problematice prevence a řešení válečných a ozbrojených konfliktů.

Uznává význam zapojení žen do peacekeepingových operací a sám nasazuje ženy na misích jako policistky a zdravotní personál.

Pákistán si představuje více žen v OSN na pozici speciálních vyslankyň generálního tajemníka. Ženy jsou pro tuto pozici velmi dobře vybaveny zejména v oblasti mediace a tento zanedbaný potenciál by se měl začít využívat.

Genderové uvědomění je základní předpokladem u všech pákistánských mírových jednotek a Pákistán by chtěl nabídnout zbytku světa své zkušenosti s výcvikem zvládání krizových situací pro ženské bezpečnostní důstojníky.

Největší výzvu v této agendě vidí v násilí na ženách. Tyto činy jsou barbarské a pro udržení míru a prosperity se musíme vypořádat s teroristickými organizacemi a státy, které násilí na ženách využívají jako válečnou taktiku. Mezi takové patří například Da'esh a Boko Haram.

Pákistán tuto agendu vidí jako velmi přínosnou, neboť jak Muhammad Ali Jinnah, jeden z otců zakladatelů Pákistánu, řekl: „Žádný národ nemůže dosáhnout slávy, když ženy nebudou stát bok po boku s muži.“ ■

ÚHEL POHLEDU



**Jakub
Kubík**

BURUNDI, UNESCO



**Daniel
Balhar**

USA, NATO



**Anežka
Hlinovská**

FRANCIE, ECOFIN

Otázka ①

Fungují sankce proti Rusku a za jakých podmínek by se od nich mělo upustit?

①

Na takovou otázku stále ještě není jasná odpověď. Sankce proti Rusku podle mě neplní svou funkci. Ano, sice pomohly tomu, aby Rusko úplně nedosáhlo svých cílů, ale nemyslím si, že na něj mají nějaký zásadní dopad. Jediným následkem je, že nevýrazně snížily příjmy Rusů, ale to naopak Rusko může klidně použít jako propagandu. Dále sankce poškozují náš obchod a vlastní firmy. Proti státu, jako je Rusko, nemohou sankce nikdy fungovat, buď se musí úplně odříznout, nebo s ním spolupracovat. ■

②

Skotsko by rozhodně mělo uspořádat další referendum, jelikož se od minulého referenda změnila podmínka, za kterých ve Spojeném království setrvává. Pokud by se rozhodlo vystoupit, určitě musí okamžitě zažádat o členství v EU. Kdyby se Skotsko najednou ocitlo samo, prudce by vzrostla nezaměstnanost a obecně se zhoršila ekonomická situace. Ale i tak není jisté, zda by EU Skotsko vůbec přijala. Z ekonomického hlediska, pokud by se snížilo HDP po výstupu z Británie tolik, že by neodpovídalo požadavkům, a z politického by některé státy jako například Španělsko mohly vetovat jejich žádost, jelikož by to mohlo podněcovat separatistické sklony v jejich vlastní zemi. ■

①

Sankce proti Rusku bezpochyby plní svůj úkol. Samozřejmě, že nefungují sto procentně. Vždy se najde nějaká cesta, jak sankce obejít, ale i přesto si myslím, že jako jedna z možností restrikce politiky daného státu fungují. Je ovšem otázkou, jestli fungují tak, jak si představujeme, protože Rusové jsou dosti hrdý národ na to, aby se uskrmnili, a tudíž by sankce paradoxně mohly pouze zesílit negativní vnímání států sankce uvalující a zvýšit podporu ruské vlády. Podmínky pro ukončení sankcí jsou především ukončení agresí na území suverénních států. ■

②

V případě Skotska bych si netroufl tvrdit, že vyhlášení samostatnosti a znovuvstoupení do EU je myšleno naprosto vážně. Na druhou stranu si myslím, že Skotsko maximálně využije výhodné vyjednávací pozice s možností přenést některé pravomoci z Londýna do Skotska, bude tvrdě vyjednávat co největší výhody a odtržení zůstane pouze silným argumentem. ■

Otázka ②

Myslíte si, že se s odchodem Spojeného království z EU odpojí Skotsko, a co to bude pro Skotsko znamenat?

①

Je bohužel faktem, že díky pozici maďarské vlády se často mluví o Visegrádské skupině jako o protievropském bloku. Přesto si ale myslím, že je důležité si uvědomit, jakým způsobem Visegrádská skupina pracuje – Češi a Slováci jsou zde dobrovolně a rozhodnutí se vždy odvíjí od souhlasu všech.

Vlády Maďarské a Polské republiky mohou sice mít takový dopad, že schopnost domlouvat se a následně prosazovat jednotlivé priority by mohla být narušena, přesto si ale troufám říct, že díky Visegrádu máme stále větší šanci na evropskou integraci a být v EU více slyšet. ■

②

Pokud má nastat situace, že OSN bude mít nižší rozpočet na rozvojovou pomoc, měli bychom se více zaměřit na efektivitu. Když se nám podaří vyvážit účinnost s nedostatkem zdrojů, nebude dopad snížení příspěvků Spojenými státy tak rapidní a OSN bude stále mít šanci situaci zvládnout s hrozícím hladomorem. ■

INZERCE: POHLED DO ZAHRANIČÍ

Inclusion and Diversity makes Canada stronger

Canada is known as a country of immigration. In fact, we have accepted approximately 15 million immigrants since we became a country in 1867, 150 years ago. Today, some 20 % of the 36 million Canadians were born outside Canada. In 1971, Canada was the first country to adopt multiculturalism as an official policy. Multiculturalism ensures that all Canadian citizens can keep their identities, can take pride in their ancestry and have a sense of belonging. The Canadian experience has shown that multiculturalism encourages racial and ethnic harmony and cross-cultural understanding, and discourages ghettoization, hatred, discrimination and violence.

As Canada's Prime Minister Justin Trudeau put it in his address to the 71st Session of the UN General Assembly last year: "In Canada, we see diversity as a source of strength, not weakness. Our country

is strong not in spite of our differences, but because of them."

Yet, this all did not happen by accident. Canadians, both governments and people, have made sustained efforts to build a multicultural country and there have been challenges, including with respect to social and economic integration. That said, we have many successes and the multiculturalism model requires continuous commitment to work towards our goal of an inclusive and diverse society.

Why is the multicultural model working in Canada and how does diversity contribute to Canada's prosperity and quality of life? We can list just a few examples. Canadians who speak many languages and understand many cultures make it easier for Canada to participate globally in areas of education, trade and diplomacy. Also, Canada's immigration policy balances the benefits and costs of immigration, while protecting the safety of Canadians, which contributes to public confidence in the

model. Studies have shown that the children of immigrants in Canada have better education outcomes, with second generation immigrants actually outperforming children of non-immigrant parents.

Immigrants, including many of Czech origin, contribute enormously to Canada's economic, social and cultural fabric. Canadians are aware of it and that is also one of the reasons why most Canadians support accepting Syrian refugees who are fleeing war in their country. In fact, as of the end of January 2017, Canada had accepted over 40,000 Syrian refugees. As our Prime Minister stressed: "Compassion, acceptance, and trust; diversity and inclusion—these are the things that have made Canada strong and free". ■

Kim Cowan

Political Counsellor, Embassy of Canada

O ČEM JEDNÁME?

Postavení žen v ozbrojených konfliktech

Když v roce 1987 propukla v Izraeli první intifáda, místní ženy se začaly obávat o bezpečí svých rodin. Zformovaly proto vzájemně spolupracující skupinky, které držely na ulicích noční hlídky, zorganizovaly také několik protiválečných demonstrací a poléze se staly známými pod názvem „Women in Black“. Koncept ženské spolupráce podníčené zájmem o ochranu svých nejbližších a o nenásilný protest proti probíhajícímu konfliktu se postupně rozšířil například i do Srbska. Tento případ, který je pouze jedním z mnoha, dobře ilustruje, jakým způsobem se civilní obyvatelstvo, jež obvykle z převážné většiny tvoří ženy a děti, aktivně zapojuje do válečných konfliktů, a to od napomáhání vyjednávání mezi jednotlivými zneprátenými stranami, jak tomu je například ve válce v deltě Nigeru, až po organizovanou mírovou hnutí, z nichž se dosud největším stala WILPF (Women's International League for Peace and Freedom). Ženy však ve válečných

konfliktech bohužel figurují i jako oběti sexuálního násilí, zotročování a nucených sňatků, což jsou akty v nynější době považované za krutou a velice účinnou vojenskou taktiku podryvající mentalitu dané strany.

Fakt, že válka má různé genderové aspekty a že každé pohlaví v ní hraje odlišnou roli, byl v Organizaci spojených národů reflektován teprve v roce 2000, a to v rezoluci Rady bezpečnosti č. 1325. Tato rezoluce se zabývala nejen humanitární pomocí ženám zasažených válkou, ale také jejich nedostatečným zastoupením ve vysokých pozicích OSN a především v peacekeepingových operacích. Přestože měly speciální ženské týmy velký úspěch například ve sběru informací, jak tomu bylo třeba v Afghánistánu či Kosovu, jsou všeobecně zřídka vysílány přímo do terénu a nejčastěji pracují v centrálních zdravotní sestřičky či logistické pracovnice. Mnoho z nich sice dle jednoho z členů mise OSN žádalo o práci v terénu, ale i přes

dostatečnou kvalifikaci jim nebyla nadřazenými v OSN přidělena.

Od rezoluce č. 1325 již uběhlo více než 16 let a pokroky států, které se k ní zavázaly, jsou nevalné. Počet žen v peacekeepingových operacích je stále stejně nízký, válečné zločiny sexuálního násilí se kvůli nedostatečné legislativě velice obtížně stíhají a z finanční humanitární pomoci je pouze 6 % vyčleněno pro rekonvalescenci žen postižených válkou. Otázkou tak i nadále zůstává, kdy a jakým způsobem se k tomuto dlouho známému a probíranému, avšak téměř neřešenému problému postaví mezinárodní společenství. ■

Hanka Nguyen

redaktorka Chronicle

TÉMATA EVROPSKÉ INTEGRACE

Lisabonská smlouva

Evropského společenství a přejmenoval ji na Smlouvu o fungování EU.

Takový evergreen v reformování unijních institucí je periodické posilování Evropského parlamentu a odstupování od jednomyslného hlasování v Radě. Evropský parlament nyní častěji spolurozhoduje s Radou v řádném legislativním procesu, musí souhlasit s mezinárodními dohodami a je vlivnější v rozhodování o rozpočtu. Lisabonská smlouva opouští trojpilířovitosť, čímž ukončuje striktní dělení ekonomické integrace, zahraniční a bezpečnostní politiky a spolupráce v policejních a trestních záležitostech. Mění systém trojí většiny při hlasování v Radě ve prospěch hladší většiny dvojí (konkrétně 55 % členských států představujících zároveň 65 % obyvatel).

Lisabon přiřadil Evropskou radu složenou z premiérů a prezidentů mezi standardní unijní instituce a na vrchol dosadil stálého předsedu. Do Lisabonské smlouvy totiž rotovalo mezi státy nejen předsednictví Rady, ale i Evropské rady. Komisi budou tvořit stále všechny členské státy a nedojde k jejich snížení, jak bylo zamýšleno.

Evropská unie nabyta touto smlouvou jednotnou právní subjektivitu, což mimo jiné znamená, že může uzavírat dohody se třetími státy sama, nikoli jménem Evropského společenství a členských států. Listina základních práv Evropské unie sice není součástí zakládajících smluv, má však na základě nového znění právní závaznost.

Momentálně je nejdiskutovanější článek 50 Smlouvy o EU, který dovoluje členským státům dobrovolné vystoupení z Evropské unie.

Ekonomický pohled

Někdo označuje Lisabonskou smlouvu za pouze kosmeticky upravenou obdobu návrhu evropské ústavy. Odklon od ekonomických témat směrem k politické unii je jasně vidět i z počtu článků, které se jim věnují – celkem jich je jedna čtrnáctina. Čistě hospodářské politiky bez článků o měnové politice nebo institucionálních opatřeních se už týká pouze šest odstavců, na které se podíváme podrobněji.

První článek klade ideový základ pro politiky všech členských států. Zde se

dočteme nejen o tom, že se Evropská unie zasazuje o mír (připomeňme si, že za to byla v roce 2012 oceněna Nobelovou cenou míru) a že chce zajistit volný pohyb osob, ale i o založení vnitřního trhu při respektování kulturních rozdílů. Hlavním bodem však zůstává konstatování, že Evropa stojí na vyváženém růstu, cenové stabilitě a konkurenceschopné sociální tržní ekonomice se snahou o dosažení plné zaměstnanosti i společenského pokroku a zároveň i o ochranu životního prostředí.

S následujícími články se dozvídáme, že státy by měly své politiky navzájem koordinovat. Rada tímto získává povinnost tzv. mnohostranného dohledu, na jehož základě může vydávat i upozornění členským státům. Unie dále zakazuje zvýhodňovat finanční postavení veřejných orgánů a podniků.

Skutečně zajímavým je poslední článek spadající do této kapitoly. Zde se členské státy zavazují k tomu, že se vyvarují nadměrných vládních deficitů. V opačném případě se napíše řada zpráv, názorů na zprávy, celkových posouzení situace, doporučení, zveřejnění doporučení, dalších zpráv, až se konečně dostaneme k sankčním opatřením. Konkrétněji se jedná o zveřejnění dodatečných informací, vyzvání Evropské investiční banky, aby přehodnotila svou úvěrovou politiku, uložení neúročného vkladu nebo zaplacení přiměřené pokuty. Za zmínku stojí i fakt, že rozhodnutí o jednotlivých opatřeních se přijímají bez ohledu na hlasování dotčeného státu.

Od Evropského společenství uhlí a oceli byla cesta dlouhá. K ekonomicky prosperující Evropské unii je však možná ještě delší. Záleží tu pouze na tom, zda sliby zůstanou na papíře s hlavičkou lisabonské smlouvy či zda se rady, komise, výbory a podvýbory výborů dovedou přenést přes prázdně znějící ideová stanoviska a nekonkrétně seznamy zpráv a doporučení. ■

Tomáš Krause
Anna Umlaufová
redaktoři Chronicle



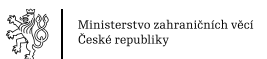
#kroksexsummitem

@praguestudentsummit

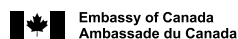




Generální partner
Pražského studentského summitu



TOP
Partneři



Partneři

HOSPODÁŘSKÉ NOVINY

RESPEKT

Mediální
partneři



Za podpory

Tiráž

CHRONICLE, noviny Pražského studentského summitu, registrováno MK ČR E 16149, vydává ASOCIACE PRO MEZINÁRODNÍ OTÁZKY (AMO), Žitná 608/27, 110 00 Praha 1; tel.: 224 813 460; www.amo.cz / www.studentsummit.cz, e-mail: info@amo.cz / summit@amo.cz;

Šéfredaktorka: Linda Coufalová, tel: 775 775 838, **e-mail:** chronicle@amo.cz;
zástupce šéfredaktorky: Tomáš Krause; **redakce:** Jakub Kopřiva, Rafat Kurdí, Tomáš Kremel, Kateřina Poremská, Zuzana Svobodová, Anna Umlaufová; **fotografie:** Romana Červenková, Iva Gejdošová, Michal Janata, Daniela Klodnerová, Hana Kratochvílová, Markéta Škaldová; **sazba:** Linda Coufalová, Tomáš Kremel; **layout:** Jan Václav.

Prezentované názory nemusí vyjadřovat stanovisko redakce (vydavatele).



**Asociace
pro mezinárodní
otázky**
Association
for International
Affairs